

JAK JSME SE STALI KOLONIÁ

ÁšterÁ½, 16 duben 2019

Ilona Á vihlÁ-kovÁ; ve svÁ© knize â€žJak jsme se stali koloniÁ-â€œ popisuje z levicovÁ©ho hlediska podrobnÁ› vÁ½voj po san revoluci. DovolÁ-m si k tomu pÁ™idat jeÁ;itÁ› nÁ›kterÁ© vÁ›ci, moÁ¾nÁ; novÁ›jÁ;Á-, moÁ¾nÁ; mÁ©nÁ› ekonomickÁ©, vychÁ situace. Autorka nenÁ- ani tak levicovÁ;, jak by se mohlo zdÁjt, i kdyÁ¾ v dalÁ;Á- knize â€žKapitalismus, socialismus a budoucnostâ€œ popisuje souÁ•asnÁ½ kapitalismus za velkÁ©ho ovlivnÁ›nÁ- Marxem.

EkonomickÁ½

pohled na vÁ½voj socialistickÁ©ho ÁĎeskoslovenska a na pÁ™evrat v r. 1989 je pÁ™ece jen Á•istÁ› ekonomickÁ½, ve skuteÁ•nosti celÁ½ pÁ™echod k novÁ©mu systÁ©mu byl doprovÁ;zen vÁ½buchem svobody, kterou starÁ½ reÁ¾im do poslednÁ- chvÁ-le utlaÁ•oval. Proto takÁ© lidÁ© opitÁ- nadÁ;jenÁ-m nepozorovali tolik zmÁ›ny ekonomickÁ©, kterÁ½m dostateÁ•nÁ› nerozumÁ›li.

TÁ›Á¾ko Á™Á-ci,

Á¾e to byl nÁ›jakÁ½ podvod na obÁ•any, kdyÁ¾ ODS celou politiku vysvÁ›tlovala lidem pÁ™edem a lidÁ© ji volili. DÁ; se tedy Á™Á-ci, Á¾e lidÁ© pÁ™echod zvolili (ka¾dÁ½ chtÁ›l zbohatnout a Á¾-t jako na ZÁ;padÁ›). VÁ;clav Klaus chtÁ›l vytvoÁ™it strukturu podobnou zÁ;padnÁ-m zemÁ-m a co nejrychleji nastartovat trÁ¾nÁ- hospodÁ;stvÁ- se vÁ;emi atributy kapitalismu. Proto takÁ© chtÁ›l jen omezenÁ› prodÁ;vat podniky zahraniÁ•nÁ-mu kapitÁ;lu. To je pÁ™irozenÁ©, kdyÁ¾ má›l vzory v â€žasijskÁ½ch tygrechâ€œ, kteÁ™Á- vyrostli na vlastnÁ-m kapitÁ;lu.

To se ovÁ;jem

nepodaÁ™ilo, a v knize jsou vyjmenovÁ;ny pÁ™Á-Á•iny. SouÁ•asnÁ½ stav popisuje autorka takto: â€žSouÁ•asnÁ; mezinÁ;rodnÁ- dÁ›lba prÁ;ce se od koloniÁ;lnÁ-ho systÁ©mu pÁ™Á-liÁ; neliÁ;- Jen bÁ½valÁ© koloniÁ;lnÁ- stÁ;ity nahradily nadnÁ;rodnÁ- korporace, kterÁ© systematicky vyvÁ-jely sofistikovanÁ½ tlak na stÁ;it, a umnÁ› vynalÁ©zajÁ-moÁ¾nosti, jak se vyhÁ½bat zdanÁ›nÁ-. Logika fixace nerovnosti, prohlubovÁ;nÁ- zÁ;vislosti a transferu bohatstvÁ- z chudÁ;Á-ch zemÁ- do bohatÁ;Á-ch zÁ-stala zachovÁ;na.â€œ

ZÁ;roveÁ› pÁ-Á;je:

â€žMenÁ;Á- zaostÁ;vajÁ-cÁ- zemÁ› soutÁ›Á¾- mezi sebou vydatnÁ› o to, kdo vytvoÁ™Á- lepÁ;Á- podmÁ-nky pro zahraniÁ•nÁ- investice, kdo poskytne delÁ;Á- daÁ›ovÁ© prÁ;zdiny, kdo snÁ-Á¾- vÁ-ce danÁ› z pÁ™Á-jmÁ- prÁ;vnickÁ½ch osob, zkrÁ;itka kdo dokÁ;Á¾e nabÁ-dnout vÁ›tÁ;Á- Á°platek.â€œ

To

samozÁ™ejmÁ› vÁ;echno znamenÁ;í, Á¾e bÁ½t zahraniÁ•nÁ-m investorem je vÁ½hodnÁ›jÁ;Á- a potom se nedivme, Á¾e naÁ;je podniky pÁ™esouvajÁ- svoje centrum do zahraniÁ•Á- a platÁ- danÁ› tam. ZvÁ½hodÁ›ovÁ;nÁ- zahraniÁ•nÁ-ch podnikÁ- má; opravdu jen jeden Á°Á•el: zamÁ›stnat lidi a moÁ¾nÁ; i nÁ›jakÁ© firmy. VÁ›tÁ;jinou spÁ-Á;je na podÁ™adnÁ½ch pracÁ-ch.

V naÁ;jem pÁ™Á-padÁ›, dÁ-ky vyspÁ›losti oproti

jinÁ½m zemÁ-m vÁ½chodu, má-Á¾eme pÁ™ece jen nÁ›co nabÁ-dnout, a tak se nakonec stÁ;ivÁ;íme vÁ½vozcem dÁ-íÁ›, surovin a nÁ›jakÁ© sofistikovanÁ›jÁ;Á- prÁ;ce. To takÁ© znamenÁ;í, Á¾e jsme se Slovinskem na tom lÁ©pe a Á¾e nezaÁ¾Á-vÁ;íme vÁ½raznÁ½ odliv lidÁ-. ChybÁ- nÁ;im vÁ;jak vÁ½roba hotovÁ½ch vÁ½robnÁ- (vÁ½jimkou je Á koda) a vlastnictvÁ- mezinÁ;rodnÁ-ch podnikÁ-, kterÁ© by má›ly u nÁ;js centrum.

NevlastnĀ-me

dokonce ani to, co by bylo pomĀ›rnĀ› jednoduchĀ› zĀ›skat Ā€“ velkĀ› banky a obchodnĀ› Ā™etĀ›zce. ObojĀ› mĀ›j velkĀ› $\frac{1}{2}$ vĀ› $\frac{1}{2}$ znam, banky dokĀ›jĀ› $\frac{3}{4}$ ou zĀ›skat od naĀ›jich lidĀ› pomĀ›rnĀ› velkĀ› poplatky a Ā›roky a obchodnĀ› domy dodĀ›jvajĀ› zboĀ› $\frac{3}{4}$ Ā› horĀ›jĀ› kvality za vyĀ›jĀ› ceny neĀ› $\frac{3}{4}$ jinde. Kupodivu v tom nefunguje konkurence. Jakoby tyto komodity mĀ›ly kartelovĀ› dohody, ale zĀ™ejmĀ› je to tĀ›m, Ā› $\frac{3}{4}$ e jsou vĀ›jechny v rukou zahraniĀ›nĀ›ch vlastnĀ›kĀ›, jejichĀ› $\frac{3}{4}$ zĀ›jmy se pĀ™irozenĀ› shodujĀ›, zatĀ›mco silnĀ› $\frac{1}{2}$ domĀ›cĀ› subjekt by to mohl svĀ› $\frac{1}{2}$ m pĀ™Ā›stupem zmĀ›nit.

IntenzivnĀ-

je vazba s NĀ›meckem, kterĀ› mĀ›j zase intenzivnĀ› vazby s ĀCEĀ›nou. Zde dodĀ›m: nĀ›meckĀ› $\frac{1}{2}$ vliv hĀ›jĀ› nĀ›meckĀ› zĀ›jmy, abychom nĀ›j hodou NĀ›mecko neobeĀ›jli v obchodĀ› s ĀCEĀ›nou a nevzali jim tĀ›m jejich obchody. ObrovskĀ› Ā›tvanice na prezidenta Zemana, kterĀ› $\frac{1}{2}$ se pokusil svĀ› $\frac{1}{2}$ mi cestami o zavedenĀ› pĀ™Ā›mĀ› $\frac{1}{2}$ ch stykĀ› se zemĀ›mi vĀ› $\frac{1}{2}$ chodu, budĀ› dojem obrovskĀ›ho nĀ›meckĀ›ho vlivu. Snaha oddĀ›lit nĀ›s od tĀ›chto pĀ™Ā›mĀ› $\frac{1}{2}$ ch obchodĀ› neutuchĀ› ani rĀ›znĀ› $\frac{1}{2}$ mi politickĀ› $\frac{1}{2}$ mi a bezpeĀ›nostnĀ›mi pseudokauzami (vĀ›jimnĀ›me si, Ā› $\frac{3}{4}$ e NĀ›mci s Huawei obchodovat nepĀ™estali, ale naĀ›je obchody jsou naruĀ›jeny).

Jak

nevĀ› $\frac{1}{2}$ hodnĀ› je zaplatit dodavateli nafty a plynu (Rusku) konvertibilnĀ› mĀ›nou tĀ› $\frac{3}{4}$ ce vydĀ›lanou na ZĀ›padĀ›, zatĀ›mco vĀ› $\frac{1}{2}$ voz hotovĀ› $\frac{1}{2}$ ch vĀ› $\frac{1}{2}$ robnĀ› by byl mnohem vĀ› $\frac{1}{2}$ hodnĀ›jĀ›. NavĀ›c to komplikujĀ› sankce.

Autorka popisuje situaci dobĀ™e. ZabĀ›vĀ› se vĀ›jemi odvĀ›tvĀ›mi vĀ›etnĀ› katastrofĀ›lnĀ›ho stavu zemĀ›dĀ›lstvĀ›.

AntropologickĀ› $\frac{1}{2}$ koloniĀ›lnĀ› aspekt

Pro ucelenĀ›

pojetĀ› kolonie pĀ™idĀ›m jeĀ›tĀ› antropologickĀ› $\frac{1}{2}$ pohled. Pokud jsou ekonomickĀ› pomĀ›ry uspokojivĀ›, nelze ani pĀ™edpoklĀ›dat nĀ›jakou velkou nespokojenost s naĀ›jĀ›m koloniĀ›lnĀ›m postavenĀ›m. PovaĀ›uji ovĀ›jem antropologickĀ› $\frac{1}{2}$ aspekt za mnohem zĀ›vaĀ›nĀ›jĀ› a niĀ›ivĀ›jĀ› prĀ›vĀ› proto, Ā› $\frac{3}{4}$ e nenĀ› zcela zĀ™ejmĀ› $\frac{1}{2}$, je velmi pozvolnĀ› $\frac{1}{2}$, ale fatĀ›lnĀ›.

EvropskĀ›

etnika vymĀ›rajĀ›, kaĀ› $\frac{3}{4}$ dĀ› dalĀ›Ā› generace je o Ā›tvrtninu slabĀ› neĀ› $\frac{3}{4}$ pĀ™edchozĀ›. To znamenĀ›j, Ā› $\frac{3}{4}$ e po tĀ™ech generacĀ›ch nezmĀ›nĀ›ho trendu bude jiĀ› $\frac{3}{4}$ jen 41% mladĀ› $\frac{1}{2}$ ch oproti pradĀ›dĀ›m.

To

samozĀ™ejmĀ› nemĀ› $\frac{3}{4}$ e zĀ›stat bez nĀ›sledku na kulturnĀ› a etnickĀ› $\frac{1}{2}$ stav zemĀ›. PĀ™istĀ›hovalectvĀ› se zdĀ›j bĀ› $\frac{1}{2}$ t nutnĀ› a aĀ› budeme jakkoliv protestovat, ekonomickĀ› realita nĀ›s donutĀ› pĀ™ijmout Ā›asem i lidi s odliĀ›nou kulturou - kdyĀ› $\frac{3}{4}$ uĀ› $\frac{3}{4}$ bude vyĀ›erpĀ›na Ukrajina, balkĀ›nskĀ› zemĀ› a baltskĀ› zemĀ›.

KoneĀ›nĀ›,

MerkelovĀ›j si je vĀ›doma situace a pozvala uteĀ›ence ze SĀ› $\frac{1}{2}$ rie u vĀ›domĀ› toho, Ā› $\frac{3}{4}$ e je vychovĀ›j v pĀ™Ā› $\frac{1}{2}$ tĀ› zdravĀ› a potentnĀ› nĀ›meckĀ› obĀ›any. Byla sice za to velice kritizovĀ›na, ale je to alespoĀ› zĀ›chvat perspektivnĀ›ho myĀ›lenĀ›, i kdyĀ› $\frac{3}{4}$ trochu fantastickĀ›ho.

Nicméně

dosud v rámci naprostého nezájmu o budoucnost je rodina napadána, zatímco se do stejné věci jako homosexuální páry, ženy jsou vychovávány k nezávislosti, vzdálanosti, v konečném v zamětnosti a vzniká odklon od veškeré přítomnosti k pouhému emociální vztah bez rodiny a dť.

Ideologie,

kteř jsou prezentovány a prosazovány mocensky ve sdělovacích prostředcích, v občanské společnosti a na univerzitách vedou k nezakladání rodin a jsou v celém světě rozsahu zhoubné. Těmto myslím všechny univerzalistické ideologie, které se snaží udělat z občanské univerzity jednotlivce bez národa, bez rasy, bez národnosti, bez genderového statusu (žena a muž jedno jest), bez rodiny (kteř je prý zdrojem mužské nadělosti), s libovolným druhem sexu, s nivelizovaným jakýmkoliv diplomem a politickou korektností k níže vlastní kultury a etnika.

Tyto univerzalistické snahy mají na

porodnost katastrofální následky a musíme je odsoudit jako škodlivé a zhoubné. Proti těmto zhoubným se nemáme postavit univerzity jednotlivce, kterého osud národa nezajímá, jen pro sebe a pro své nepřírodní ideologie. V podstatě jedině námi jakéhoto národnosti uváděná, a těmto zodpovědnosti za současnost a budoucnost společnosti, je možno problémy řešit.

Národnost

v domě je v jakémžto měno.

V rámci

univerzalizmu využívají se sdělovacích prostředků, univerzity a občanských spolků se pomlouvají národnost minulost, je snaha vyadit národnost sebevdomě, diskvalifikovat národnost kulturu a odhodlanost. Poslední atak byl na věku dříve v jakých, které je prý obrozenectví (což je prý špatně) a dokonce sovětské.

Jak asi má

být? Proněmecké? Oikofobické? Nenávistně k sebevdomě obraně vlastní ch právu? Domě cizí kultura je utlačována a velkým financemi je prosazována cizí, v jinou světově, univerzalistické.

Toto vše je možno pouze proto, že jsme koloniální

a vnějškové vlivy mohou silně pronikat těmto do věho. Navíc zřítelná samostatnost znemožňuje těmto v rámci stětu, pokud nedojde k nějakému vzbouření EU jako v Polsku nebo Maarsku.

Katastrofální

je stav našich v chodných susedů, padev m balkánských a baltských zemí:

V Lotyšsku bylo v době pádu SSSR 2,4 mil. obyvatel, dnes jen 1,8.

V Moldávii je polovina obyvatel oproti minulosti.

V Polsku je propad zaplněn Ukrajinci. O Ukrajině se píše nic nového, ale katastrofa je obdobná a ničem se nezaplácá.

To jsou ty země, které na to doplácejí - v konečném důsledku. Chybí mladí lidé, jednak tam se nenarodili, jednak proto, že se vystěhovali zaplácávat mezery ve vyspělých zemích. Ažekdo tento problém řeší zadlužením.

U nás se mluví o vojácích, kteří nám budou přetahovat náklady; I když u nás přetahují, včetně etnic dalších. A tak se projevuje do důsledku koloniální postavení: kolonie nedodávají jen zisky, ale i lidi, kteří metropole potřebují bez ohledu na to, co to s kolonií udělá.

Co bude dál? Toto přece musí jednou bouchnout (snad se už letě vesty přelijí na věchod?!

Propad ve třech rozpočtích o 30 miliard za první čtvrtletí t.r. je varující.

Přání
jsou zřejmě jen v dání rozdávácím opatřením, zpomalením hospodářské růstu v Evropě, která ovšem nevykazuje zdaleka tak velké propady, nemohou zřejmě být přímými daními, protože by byla nejvíce poškozena střední třída, která svojí spotřebou národních důchodů.

Ale už se začal projevovat vliv nedostatku pracovníků v různých odvětvích, zcela jasně zapříčiněným nedostatkem mladých lidí - propadem porodnosti v devadesátých letech. Mnoho podniků nesplnilo svoje závazky, nevyrobilo dostatek objednaného zboží, mnoho investorů na zemi obešlo ve svých plánech.

Mnozí svoje investice živě dají, ale neobnovují (Zetor).

Ztrácejí pověst dobrých techniků vystudovaných v důvěhodných dobách dostatek mladých lidí, kteří dnes odchází do důchodu; v minulých letech vystudovalo mnoho architektů, sociologů, politologů, ale propad porodnosti už nedodal dosti lidí pro lukrativní obory, které zanikly.

Nepodařilo se získat dostatek vhodných cizinců, kteří už nejsou v takovém množství a pokud jsou, odchází za lepšími mzdami na Západ. V případě krize budou samozřejmě zahraniční firmy stahovat výrobu domů.

Vláda má omezené možnosti, vidíme, jak manévruje v prostoru omezeném na jedné straně populistickými sliby, na druhé realitou zájmu, která už nerozhoduje o svém hospodářství - a je hrůzou vnějších sil.

Bez vřtřjř-ho
manřvřovacř-ho prostoru s vlastnř- mřnou, s danřmi a cly, a postupnřho
zřskřnř- převařujř-cř- řřjsti bank a obchodř, nenř- mořno cokoliv řřjtit.

VLASTIMIL
PODRACKř•

Literatura:

Ilona ř vihlř-kovř ř řř“ Jak jsme se stali koloniř-

řř“ Rybka publishers 2016

Ilona ř vihlř-kovř, Miroslav Tejkl ř řř“ Kapitalismus, socialismus a budoucnost

řř“ Rybka publishers 2017